

Sygn. akt II K 739/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 marca 2022 r., 16 maja 2022 r. i 4 lipca 2022 r.

sprawy:

1.) **B. K.**, syna J. i J. z domu M., urodzonego (...) w C.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 lipca 2021 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. A. (1) oraz dwiema n/n osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela m-ki N. z zawartością karty kredytowej VISA o nr (...) oraz pieniędzy w kwocie 891 zł 96 gr, czym działał na szkodę K. F., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

i

2.) **P. A. (1)**, syna A. i W. z domu S., urodzonego (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 4 lipca 2021 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. oraz dwiema n/n osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela m-ki N. z zawartością karty kredytowej VISA o nr (...) oraz pieniędzy w kwocie 891 zł 96 gr, czym działał na szkodę K. F.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk,

orzeka

I. oskarżonego **B. K.** uznaje za winnego tego, że w dniu 4 lipca 2021 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. A. (1) oraz dwiema n/n osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela m-ki N. z zawartością karty kredytowej VISA o nr (...), czym działał na szkodę K. F., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 16 czerwca 2013 r. do dnia 17 czerwca 2013 r. i od dnia 4 listopada 2017 r. do dnia 28 marca 2018 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w Warszawie z dnia 4 listopada 2014 r. sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 278 § 5 kk, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. oskarżonego **P. A. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 4 lipca 2021 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. oraz dwiema n/n osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela m-ki N. z zawartością karty kredytowej VISA o nr (...), czym działał na szkodę K. F., czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 5 kk w

zw. z art. 278 § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego B. K. kary pozbawienia wolności zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia 4 lipca 2021 r. od godz. 07:20 do dnia 5 lipca 2021 r. do godz. 12:40;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. A. (1) kary pozbawienia wolności zalicza okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia 4 lipca 2021 r. od godz. 07:20 do dnia 5 lipca 2021 r. do godz. 11:50;

V. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca pokrzywdzonemu K. F. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr I/572/21/P pod poz. 1 (...);

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.) oraz § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 588,00 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych) powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu B. K. z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego B. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 243,96 zł (dwieście czterdzieści trzy złote 96/100) tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia go od ponoszenia kosztów sądowych;

VIII. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego P. A. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 739/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach			

prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. K.	<p>w dniu 4 lipca 2021 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z P. A. (1) oraz dwiema n/n osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela m-ki N. z zawartością karty kredytowej VISA o nr (...), czym działał na szkodę K. F., przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 16 czerwca 2013 r. do dnia 17 czerwca 2013 r. i od dnia 4 listopada 2017 r. do dnia 28 marca 2018 r. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 4 listopada 2014 r. sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 278 § 5 kk,</p> <p>tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 4 lipca 2021 r. K. F., będąc pod wpływem alkoholu siedział na ławce przy ul. (...) w W.. P. A. (1) i B. K. początkowo rozejrzeli się, czy nikt ich nie obserwuje, a następnie P. A. (1) podszedł do K. F. i wyciągnął z jego kieszeni portfel, w którym przechowywał kartę kredytową VISA o nr (...). Następnie przekazał go B. K., który natychmiast z miejsca tego się oddalił. Zdarzenie to obserwował pracownik monitoringu, który niezwłocznie powiadomił Policję. Funkcjonariusze Policji podjęli niezwłocznie czynności, podjechali w pobliże miejsca zdarzenia samochodem nieoznakowanym w cywilnym ubraniu, dokonali zatrzymania B. K., przy którym ujawnili kartę kredytową należącą do K. F.. Ponadto B. K. miał przy sobie gotówkę w kwocie 423,96 zł. Zatrzymano także P. A. (1), który miał przy sobie gotówkę w kwocie 468 zł.</p>	<p>zeznania K. F.</p>	<p>89-90, 228-229</p>	
<p>zeznania T. Z.</p>	<p>46-47, 230</p>		
<p>zeznania A. W.</p>	<p>30-31, 251-253</p>		
<p>nagranie z monitoringu</p>	<p>44</p>		

protokół oględzin rzeczy	50-54		
protokoły: zatrzymania osoby, zatrzymania rzeczy, przeszukania osoby,	2-2v, 3, 4-5, 8-9, 11-12, 13-15, 16-18, 19-20,		
spis rzeczy	6,10		
B. K. jest osobą wielokrotnie karaną, w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym za kradzieże z art. 278 k.k. Wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w W. z dnia 2 listopada 2015 roku w sprawie o sygn. akt (...) wobec B. K. orzeczono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną za umyślne przestępstwo podobne z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., którą odbywał w okresie od 13 stycznia 2015 r. do 27 kwietnia 2018 r.	odpis wyroku	108	
Informacja z KRK	242-245		
informacje o wyroku	218		
1.1.2.	P. A. (1)	w dniu 4 lipca 2021 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. K. oraz dwiema n/n osobami, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela m-ki N. z zawartością karty kredytowej VISA o nr (...), czym działał na szkodę K. F.,	

		tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 kk,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Stan faktyczny jak w pkt 1.1.1.	j.w.	j.w	
P. A. (1) jest osobą wielokrotnie karaną, w tym głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, zwłaszcza za kradzieże z art. 278 k.k.	Informacja z KRK	204-206	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	B. K. P. A. (2)	w dniu 4 lipca 2021 r. w W. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu oraz dwiema n/n osobami, dokonali zaboru w celu przywłaszczenia portfela m-ki N. z zawartością karty kredytowej VISA o nr (...) oraz pieniędzy w kwocie 891 zł 96 gr,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Dokonanie zaboru pieniędzy na szkodę K. F.	Zeznania K. F.	89-90, 228-229	

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania K. F.	Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego za szczere i tym samym też za wiarygodne, aczkolwiek pokrzywdzony – ze względu na stan nietrzeźwości – wielu okoliczności nie pamiętał, nie miał też świadomości tego, że został okradziony. Będąc przesłuchiwanym przyznał też, że nie wie, jaką ilość gotówki miał w portfelu w chwili zdarzenia. O kradzieży zorientował się dopiero po jakimś czasie – po wytrzeźwieniu. Zeznania pokrzywdzonego znajdują potwierdzenie w nagraniach z monitoringu i zeznaniach świadka T. Z., na podstawie których można stwierdzić, że faktycznie pokrzywdzony znajdował się w takim stanie, który uniemożliwiał mu rozsądną ocenę sytuacji.	
zeznania T. Z.	Depozycje w pełni wiarygodne. Świadek w dniu 4 lipca 2021 roku pełnił dyżur w centrum oglądowym śródmieście jako operator monitoringu wizyjnego i zaobserwował moment		

	<p>popelnienia przestępstwa przez oskarżonych. Zeznania te korespondują z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym – nagraniem z monitoringu i zeznaniami pokrzywdzonego. Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić im wiarygodności.</p>	
zeznania A. W.	<p>Za przekonywujące Sąd uznał także zeznania świadka, funkcjonariusza Policji, który po otrzymaniu polecenia, udał się wraz z innym funkcjonariuszem, na miejsce zdarzenia, gdzie dokonał zatrzymania oskarżonych i przeprowadził z ich udziałem czynności służbowe. Tak złożone zeznania są logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałych zawartych w aktach przedmiotowej sprawy dowodach - nagraniu z monitoringu i w zeznaniach pokrzywdzonego. Nieścisłości, które pojawiły się w depozycjach świadka na etapie jego przesłuchania przed Sądem, są wynikiem upływu czasu i wielości podobnych zdarzeń. Nieścisłości te nie miały jednak doniosłego znaczenia, albowiem co do istoty świadek zrelacjonował przebieg przeprowadzonej przez niego interwencji i w tym</p>	

	zakresie jego zeznania były całkowicie konsekwentne.	
nagranie z monitoringu	Nagranie z kamery nr 156 systemu monitoringu miejskiego obejmującej swoim zasięgiem ul. (...). Nagranie jest dokładne, wyraźne. Nagranie to pozwala na stwierdzenie, że oskarżeni podeszli do pokrzywdzonego, po czym P. A. (1) wyjął jego portfel z kieszeni i przekazał go B. K.. Przebieg zdarzenia utrwalony na nagraniu z monitoringu w pełni korespondował z zeznaniami pokrzywdzonego i świadka T. Z.. W ocenie Sądu dowód ten był bardzo istotny dla rozstrzygnięcia, bowiem w sposób obiektywny udokumentował przebieg zdarzenia z 4 lipca 2021 r.	
protokoły: zatrzymania osoby, protokół zatrzymania rzeczy, przeszukania osoby,	Dowody urzędowe, wiarygodne, sporządzone przez właściwe organy, w odpowiedniej formie, spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Brak podstaw do ich kwestionowania.	
Informacja z KRK	j.w.	
spis rzeczy	j.w.	
protokół oględzin rzeczy	j.w.	
informacje o wyroku	j.w.	

odpis wyroku	j.w.		
1.1.2		ocena dowodów j.w. w pkt 2.1. podpunkt 1.1.1.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienie B. K.	Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia oskarżonego stanowiły w ocenie Sądu wyłącznie przyjętą przez niego linię obrony, mającą umniejszyć, a zasadzie całkowicie wykluczyć jego udział w inkryminowanym zajściu. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przeczą temu nie tylko nagranie z monitoringu ale także spójne, wiarygodne, zeznania świadka T. Z., który za pośrednictwem monitoringu był naocznym świadkiem zdarzenia (obserwował zdarzenie w czasie rzeczywistym), świadka A. W. oraz wyjaśnienia pokrzywdzonego. Tym samym, sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego.	

opinia daktyloskopijna	Sąd nie oparł swoich rozważań na podstawie przedmiotowej opinii z uwagi na fakt, że liczba ujawnionych na portfelu pokrzywdzonego cech szczególnych śladów linii papilarnych była niewystarczająca do identyfikacji.		
1.2.1	wyjaśnienia P. A. (1)	j.w. w pkt 1.1.1.	
1.1.1	Zeznania K. F.	Depozycje pokrzywdzonego w zakresie gotówki, jaką miał mieć w portfelu, który został mu skradziony, ze względu na stan nietrzeźwości pokrzywdzonego w czasie kradzieży nie pozwalała na dokonanie w tym zakresie kategoriycznych ustaleń. Świadek przyznał, że miał w portfelu jakieś banknoty, ale nie był w stanie przybliżyć nawet orientacyjnie kwoty, jaka to była.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	B. K.

Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Zabór to wyjęcie rzeczy spod władania osoby uprawnionej, bez jej zgody i bez żadnej podstawy prawnej, która mogłaby do takiego czynu uprawniać i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę (wyrok SN z 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Prok. i Pr. - wkł. 1999, Nr 7-8, poz. 5; postanowienie SN z 4 października 2012 r., III KK 285/12, L.). Zabór jest dokonany w chwili objęcia rzeczy w faktyczne władanie przez sprawcę, nie jest istotne to, czy sprawca zdołał następnie urzeczywistnić swój zamiar rozporządzania rzeczą, czy też nie (tak wyrok SN z 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, Nr 8, poz. 110). Kradzież jest więc czynem, który z uwagi na zamiar sprawcy polega właśnie na trwałym pozbawieniu możliwości korzystania z własnej rzeczy przez pokrzywdzonego (O. Górniok, Glosa do uchw. SN z 23 kwietnia 1998 r., I KZP 1/98, s. 637). Natomiast nie ma tu znaczenia, czy</p>	

sprawca zaboru na trwale włączy do swego majątku przedmiot czynu, czy też w krótkim czasie po zaborze dokona zbycia rzeczy skradzionej (tak słusznie S. Łagodziński, Glosa do uchwały SN z 23 kwietnia 1998 r., I KZP 1/98, s. 105). Dokonanie zaboru poprzedza czynność związaną z wyjęciem rzeczy spod władania uprawnionej osoby.

Zgodnie z art. 278 § 5 przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do kradzieży energii lub karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

B. K. swoim zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa określonego w przepisie art. 278 § 1 i 5 k.k. Oskarżony co prawda nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, jednakże Sąd miał na względzie zeznania pokrzywdzonego oraz zeznania świadków A. W. i T. Z., wsparte dowodem w postaci nagrań z monitoringu, na którym zarejestrowano nie tylko samą chwilę dokonywania kradzieży, ale także to, co oskarżeni robili przed popełnieniem przestępstwa, jak też i po nim. Obdarzone przez Sąd wiarą powyższe dowody łączą się w logiczną całość i stanowią podstawę do dokonania kategoriycznych ustaleń.

Z uwagi na to, że pokrzywdzony nie potrafił wskazać – nawet w przybliżeniu – jaką kwotę pieniędzy posiadał w portfelu, przypisany oskarżonemu czyn podlegał w tym zakresie modyfikacji i z jego opisu wyeliminowano zabór pieniędzy w sumarycznej kwocie, jaką zabezpieczono przy oskarżonych B. K. i P. A. (1).

Nie ulega także wątpliwości, że B. K. popełnił zarzucany mu czyn w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 kk. W okresie od dnia 16 czerwca 2013 r. do dnia 17 czerwca 2013 r. i od dnia 4 listopada 2017 r. do dnia 28 marca 2018 r. oskarżony odbywał karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla (...) w W.z dnia 4 listopada 2014 r. sygn. akt (...) za przestępstwo podobne z art. 278 § 5 kk.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	II	P. A. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Argumentacja jak w pkt 3.1.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	I	1	Wymierzając karę Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru określonymi

w art. 53 § 1 i 2 k.k., które nakazują baczyć nie tylko na to, aby kara nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, ale także aby uwzględniała motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości Sądu. Oskarżony w chwili dokonania czynu był osobą dorosłą i poczytalną. Oskarżony w pełni świadomie dokonał zaboru cudzej rzeczy, rozumiejąc znaczenie i konsekwencje swojego zachowania. W ocenie Sądu oskarżony nie działał w sytuacji motywacyjnej odmiennej od normalnej i można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem. Oskarżony działał także w zamiarze bezpośrednim popełnienia przestępstwa.

Wątpliwości Sądu nie budzi także wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Przemawia za nim rodzaj i charakter naruszonego dobra (ochrona mienia), sposób i okoliczności popełnienia czynu (wykorzystanie okazji, że pokrzywdzony znajdował się w znacznym stanie nietrzeźwości, co

w ocenie oskarżonego miało pozwolić im na dokonanie tej kradzieży w sposób niezauważony i bez konsekwencji karnych)

Jako okoliczność istotnie wpływającą na wymiar orzeczonej kary jest fakt działania oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa.

W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał za uzasadnione wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności. Tak ukształtowana kara odpowiada stopniowi winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu.

Sąd stanął na stanowisku, że wymierzona oskarżonemu kara musi być surowa i dolegliwa, gdyż tylko taka kara może spełnić swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej, jednoznacznie wskazując oskarżonemu na naganność jego zachowania i zniechęcając do popełniania kolejnych podobnych przestępstw w przyszłości.

Wskazać należy, iż dotychczasowa wielokrotna karalność oraz odbyte kary pozbawienia wolności nie spowodowały istotnej zmiany w postawie oskarżonego, który ponownie popełnił przestępstwo przeciwko mieniu. Niska kara

			<p>pozbawienia wolności względnie kara o charakterze wolnościowym nie pozwoli na osiągnięcie wobec oskarżonego celów kary, raczej ugruntuje w nim poczucie bezkarności. Powyższą obawę uzasadnia dotychczasowa linia życia oskarżonego, przede wszystkim fakt, iż dotychczasowe skazania nie wywarły pożądanego wpływu resocjalizującego na osobę oskarżonego.</p> <p>Powyższa kara spełni swoje zadania także w zakresie prewencji ogólnej, wskazując społeczeństwu, że dopuszczanie się kradzieży, szczególnie w warunkach recydywy, spotyka się z adekwatną reakcją prawnokarną.</p>
P. A. (1)	II	2	<p>Wymierzając karę Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., które nakazują baczyć nie tylko na to, aby kara nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, ale także aby uwzględniała motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa.</p> <p>Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości Sądu.</p>

Oskarżony w chwili dokonania czynu był osobą dorosłą i poczytalną. Oskarżony w pełni świadomie dokonał zaboru cudzej rzeczy, rozumiejąc znaczenie i konsekwencje swojego zachowania. W ocenie Sądu oskarżony nie działał w sytuacji motywacyjnej odmiennej od normalnej i można było wymagać od niego zachowania zgodnego z prawem. Oskarżony działał także w zamiarze bezpośrednim popełnienia przestępstwa.

Wątpliwości Sądu nie budzi także wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu. Przemawia za nim rodzaj i charakter naruszonego dobra (ochrona mienia), sposób i okoliczności popełnienia czynu (wykorzystanie okazji, że pokrzywdzony znajdował się w znacznym stanie nietrzeźwości, co w ocenie oskarżonego miało pozwolić im na dokonanie tej kradzieży w sposób niezauważony i bez konsekwencji karnych).

Na niekorzyść oskarżonego dodatkowo świadczy fakt, iż jest on osobą wielokrotnie karaną, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu.

W świetle powyższych okoliczności Sąd uznał za uzasadnione wymierzenie oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia

wolności. Tak
ukształtowana kara
odpowiada stopniowi
winy oskarżonego oraz
społecznej szkodliwości
jego czynu.

Sąd stanął na stanowisku,
iż wymierzona
oskarżonemu kara musi
być nieuchronna, surowa
i dolegliwa, gdyż tylko
taka kara może spełnić
swoje cele w zakresie
prewencji indywidualnej,
jednoznacznie wskazując
oskarżonemu na
naganność jego
zachowania i zniechęcając
do popełniania podobnych
przestępstw w przyszłości.

Wskazać należy, iż
dotychczasowa
wielokrotna karalność
oraz odbyte kary
pozbawienia wolności
nie spowodowały istotnej
zmiany w postawie
oskarżonego, który
ponownie popełnił
przestępstwo przeciwko
mieniu. Niska kara
pozbawienia wolności,
orzeczona z warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania lub kara
wolnościowa nie pozwoli
na osiągnięcie wobec
oskarżonego celów kary,
raczej ugruntuje w
nim poczucie bezkarności
i doprowadzi do
popełniania przez niego
dalszych przestępstw.
Powyższą obawę
uzasadnia dotychczasowa
linia życia oskarżonego,
przede wszystkim fakt, że
dotychczasow orzeczone

			kary nie spełniły oczekiwanego rezultatu i nie powstrzymały oskarżonego przed ponownym naruszeniem porządku prawnego.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	III	1	Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego B. K. kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia 4 lipca 2021 r. od godz. 07:20 do dnia 5 lipca 2021 r. do godz. 12:40;
P. A. (1)	IV	2	Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. A. (1) kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od dnia 4 lipca 2021 r. od godz. 07:20 do dnia 5 lipca 2021 r. do godz. 11:50;
B. K., P. A. (1)	V	1,2	Na podstawie art. 230 § 2 kpk Sąd zwrócił pokrzywdzonemu K. F. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr

		I/572/21/P pod poz. 1 Drz (...);
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	Z uwagi na fakt, że oskarżony B. K. korzystał w toku postępowania karnego z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, którego wynagrodzenie nie zostało w całości ani w części uiszczone, Sąd zasądził na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615, z późn. zm.) oraz § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 4 ust. 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów	

	<p>nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 588,00 zł powiększoną o należną stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu.</p>	
VII	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego B. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 243,96 zł tytułem zwrotu części wydatków oraz kwotę 180,00 zł tytułem opłaty, a w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych. W części, w jakiej oskarżony został obciążony kosztami procesu, zabezpieczono środki, w pozostałym zaś zakresie jego sytuacja materialna nie pozwala na ich uregulowanie bez uszczerbku dla zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych.</p>	
VIII	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego</p>	

	<p>P. A. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120,00 zł tytułem opłaty, albowiem nie występowały żadne okoliczności, które obligowałyby Sąd do uznania, że wysokość tych należności nie pozwala na ich zapłatę bez uszczerbku dla zaspokojenia jego podstawowych potrzeb życiowych.</p>
7. Podpis	
sędzia Justyna Koska-Janusz	